

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/164/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6617210358
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Katková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6617210358.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Katkovej a členov senátu JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD. a Mgr. Janky Benkovičovej, v spore žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, proti žalovanej U. S., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom W. XXX/X, XXX XX V., o zaplatenie sumy 482,27 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č.k. 9Csp/220/2017-50 z 26. januára 2018, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok Okresného súdu Lučenec **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Lučenec (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“) odvolaním napadnutým rozsudkom zo dňa 26. 01. 2018 žalobu žalobcu proti žalovanej o zaplatenie 482,27 Eur, úroku vo výške 32 % ročne zo sumy 800,- Eur počnúc od 21. 02. 2013 do 18. 03. 2013 v sume 17,53 Eur, zo sumy 669,- Eur počnúc od 19. 03. 2013 do 16. 04. 2013 v sume 16,42 Eur, zo sumy 538,- Eur počnúc od 17. 04. 2013 do 17. 05. 2013 v sume 14,15 Eur, zo sumy 407,- počnúc od 18. 05. 2013 do 10. 03. 2014 v sume 105,62 Eur, zo sumy 243,61 Eur počnúc od 11. 03. 2014 do 05. 03. 2015 v sume 76,67 Eur, zo sumy 222,16 Eur počnúc od 16. 03. 2015 do 08. 04. 2015 v sume 6,43 Eur, zo sumy 91,16 Eur počnúc od 09. 04. 2015 do 06. 05. 2015 v sume 2,16 Eur, zo sumy 48,31 Eur počnúc od 07. 05. 2015 do 06. 07. 2015 v sume 2,54 Eur, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 768,57 Eur počnúc od 19. 04. 2014 do 05. 03. 2015 v sume 33,69 Eur, zo sumy 747,12 Eur počnúc od 06. 03. 2015 do 08. 04. 2015 v sume 3,38 Eur, zo sumy 616,12 Eur počnúc od 09. 04. 2015 do 06. 05. 2015 v sume 2,28 Eur, zo sumy 573,21 Eur počnúc od 07. 05. 2015 do 06. 07. 2015 v sume 4,71 Eur, zo sumy 442,27 Eur počnúc od 07. 07. 2015 do zaplatenia zamietol (I. výrok). O trovách konania okresný súd rozhodol tak, že žalovanej náhradu trov sporu proti žalobcovi nepriznáva (II. výrok).

Z odôvodnenia rozsudku prvoinštančného súdu vyplýva, že na základe Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX uzavretej medzi žalobcom a žalovanou dňa 21. 02. 2013 (ďalej aj „Zmluva o úvere“) žalovaná prevzala dňa 21. 02. 2013 hotovosť vo výške 800,- Eur, pričom žalovaná sa zaviazala poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť žalobcovi požičanú sumu zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 772,-Eur. Celkom sa zaviazala zaplatiť sumu 1572,-Eur za podmienok dohodnutých v Zmluve o úvere. Zo Zmluvy o úvere vyplynulo, že celkový poplatok dlžníka spojený s úverom je tvorený súčtom úroku vo výške 39,15% ročne z poskytnutého úveru, čo predstavuje sumu vo výške 313,20 Eur a administratívnych nákladov na vypracovanie a uzavretie zmluvy o úvere spolu so všeobecnou administratívou spolu vo výške 458,80 Eur. Žalovaná sa zaviazala zaplatiť celkovú sumu 1572,-Eur do 20. 02. 2014. Žalovaná zobrala na vedomie, že výška ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) sa vypočítala sumou 96,50% a výška priemernej hodnoty ročnej RPMN na poskytnutý úver je 36,73% ku dňu podpísania zmluvy.

Dňa 13. 11. 2013 bola uzavretá Dohoda o úprave splátkového kalendára k Zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX, podľa ktorej žalovaná sa zaviazala žalobcovi platiť úver od 14. 12. 2013 Dátum prvej splátky bol posunutý o 60 dní.

Podľa názoru okresného súdu Zmluva o úvere je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle ustanovenia § 52 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“). Žalobca poskytuje úvery a žalovaná v spore vystupuje ako fyzická osoba - spotrebiteľ. Všeobecné podmienky poskytnutia spotrebiteľského úveru boli vopred pripravené pre veľký počet spotrebiteľov, žalovaná tak nemala možnosť ovplyvniť ich obsah a zmluvné dojednanie. Žalobca nemal možnosť prostredníctvom svojich zamestnancov osobitne vyjednávať všetky podstatné podmienky Všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru.

Žalobca v písomnej žalobe uviedol, že na základe Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 21. 02. 2013 poskytol žalovanej úver vo výške 800,-Eur a žalovaná sa zaviazala vrátiť poskytnutú sumu s príslušným poplatkom vo výške 772,-Eur za podmienok dohodnutých v Zmluve o úvere a to v 12-tich mesačných splátkach po 131,-Eur počnúc dňom 20. 03. 2013. Zo Zmluvy o úvere vyplynulo, že žalovaná ako dlžníčka sa zaviazala vrátiť požičanú sumu 800,-Eur zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 772,-Eur, teda celkom 1572,-Eur v 01 splátkach. V žiadosti o úpravu splátkového kalendára je uvedené, že žalovaná má upravený splátkový kalendár formou odloženia splátok o 60 dní tak, aby dátum prvej posunutej splátky bol 14. 12. 2013.

Súd prvej inštancie konštatoval, že zo znenia Zmluvy o úvere a ani zo žiadosti úpravu splátkového kalendára zo dňa 13. 11. 2013, ktorá bola podpísaná obidvomi zmluvnými stranami, nevyplýva tvrdenie žalobcu v písomnej žalobe, t.j. že žalovaná má úver splácať v 12-tich mesačných splátkach po 131,-Eur. Prvoinštančný súd zdôraznil, že podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu 21. 02. 2013 (ďalej aj „Zmluva o spotrebiteľských úveroch“, resp. „ZoSÚ“) zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať výšku, počet, termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Rozsudkom Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/2015 Home Credit Slovakia, a.s. proti S. O., v ktorom Súdny dvor Európskej únie odpovedal na prejudiciálne otázky, položené Okresným súdom Dunajská Streda v spore medzi žalobcom Home Credit Slovakia, a.s. a žalovanou S. O. predmetom ktorého bolo zaplatenie peňažnej pohľadávky ako nedoplatku z úverovej zmluvy pozostávajúcej z hlavného textu a úverových podmienok, keďže mal pochybnosti o tom, či sú niektoré náležitosti vyžadované v § 9 zákona č. 129/2010Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v súlade so Smernicou Európskeho parlamentu Rady 2008/48/ES z 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS. Z odpovede SD EÚ vyplýva, že článok 10 ods. 2 písm.h)/ Smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby Zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok, a že článok 10 ods. 2 písm.h), i) Smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s čl. 22 ods. 1 Smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave. Z odpovede SD EÚ na tretiu a štvrtú otázku položenú národným súdom vyplýva, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok a v odpovedi na piatu a šiestu otázku je uvedené, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny a teda obsahovať rozpis splátok na istinu, úroky a poplatky a podobne. Vyplýva z nich tiež to, že ustanovenia Smernice 2008/48/ES bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave. Podľa odpovede na siedmu otázku môže vnútroštátna právna úprava stanoviť sankciu za neuvedenie niektorých podstatných náležitostí Zmluvy o úvere tak, že táto sa bude považovať za dohodnutú bez úrokov a bez poplatkov.

Ak by žalovaná mohla bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok a určiť konečný dátum splatnosti, potom by bolo možné konštatovať, že Zmluva o úvere bola uzavretá v súlade s príslušnými ustanoveniami Zákona o spotrebiteľských úveroch. Pokiaľ žalobca tvrdil, že Zmluva o úvere bola uzavretá tak, že žalovaná mala úver vo výške 800,-Eur spolu s príslušným poplatkom vo výške 772,-Eur vrátiť za podmienok dohodnutých v Zmluve o úvere a to v 12-tich mesačných splátkach po 131,-Eur a písomné znenie Zmluvy je iné (splátky v Zmluve o úvere dohodnuté nie sú), potom nie je možné

konštatovať, že Zmluva o úvere má náležitosti predpokladané ustanovením § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ, preto úver je potrebné považovať za úver bezúročný a bez poplatkov.

Pretože žalovaná zaplatila žalobcovi sumu 882,60 Eur a mala vrátiť len sumu 800,- Eur (skutočne poskytnuté finančné prostriedky), súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol.

O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“). Žalovaná mala v spore plný úspech, avšak vzdala sa práva náhrady trov v spore proti žalobcovi, preto súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalovanej náhradu trov nepriznáva.

2. Proti rozsudku okresného súdu žalobca podal včas odvolanie. Odvolanie odôvodnil odvolacími dôvodmi podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f/, h/ C.s.p.. Podľa názoru žalobcu prvoinštančný súd na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania vrátane náhrady trov odvolacieho konania.

Uviedol, že ako veriteľ so žalovanou ako dlžníkom uzatvorili dňa 21. 02. 2013 Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej v pozícii veriteľa poskytol dlžníkovi (žalovanej) sumu 800,- Eur. Žalovaná sa zaviazala úver vrátiť spolu s príslušným poplatkom vo výške 772,- Eur. Na prednej strane Zmluvy o úvere je uvedené: „Dlžník sa zaväzuje zaplatiť celkovú čiastku 1572,00 EUR, ak nie je dohodnuté inak do 20. 02. 2014 na účet veriteľa špecifikovaný vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo v hotovosti mandatárovi.“

Žalovaná (dlžník) sa Zmluvou o úvere zaviazala k úhrade jednej splátky vo výške 1572,- Eur s termínom splatnosti dňa 20. 02. 2014. Následne žalovaná požiadala v ten istý deň o možnosť využitia splátkového kalendára - Dohody o plnení v splátkach. Žalovaná bola dňa 21. 02. 2013 s predmetnou Dohodou oboznámená, na znak čoho ju podpísala, a preto mala vedomosť aj o existencii náležitosti, ktoré v nej následne boli uvedené. Žalovaná sa zaviazala uhradiť celkovú čiastku v 12 pravidelných mesačných splátkach vo výške 131,- Eur, vždy k 20. kalendárnemu dňu v mesiaci, počnúc dňom 20. 03. 2013.

Okresný súd zamietol žalobu z dôvodu, že zo Zmluvy o úvere a zo Všeobecných podmienok poskytnutia úveru nebolo možné vyvodiť, že žalovaná mala úver splatiť v 12 mesačných splátkach vo výške 131,- Eur. Pretože z Dohody o plnení v splátkach mala žalovaná možnosť bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy splátok a určiť konečný dátum splatnosti, bola Zmluva o úvere uzavretá v súlade s ustanoveniami Zákona o spotrebiteľských úveroch. K odvolaniu žalobca pripojil Dohodu o plnení v splátkach k Zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 21. 02. 2013.

3. Žalovaná sa odvolaniu žalobcu nevyjadřila.

4. V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací (podľa § 34 CSP), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1, 2 CSP a contrario a rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

5. Podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

6. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v dostatočnom rozsahu, na základe toho dospel ku správnym skutkovým zisteniam a tieto aj správne právne posúdil. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Súd prvej inštancie neporušil právo strán na spravodlivý proces, pretože v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť. Naopak, prvoinštančný súd ich náležitým spôsobom posúdil súhrnne v celom rozsahu a aj ich náležite vyhodnotil (rešpektujúc zásady formálnej logiky).

7. Súd prvej inštancie vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení napadnutého rozsudku koherentný, jeho rozhodnutie je konzistentné. Rozsudok okresného súdu je presvedčivý, premisy zvolené v rozsudku, rovnako ako aj závery, ku ktorým dospel, sú racionálne a aj spravodlivé. Odvolací súd konštatuje, že odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku je dostatočne vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ustanovení § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti

napadnutého rozsudku preto poukazuje len na určité najzásadnejšie aspekty, ktorými reaguje na argumenty žalobcu v odvolaní.

8. Odvolací súd konštatuje, že žalobca v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, okolnosti alebo argumenty, ktoré by neboli predmetom skúmania prvoinštančného súdu a s ktorými by sa prvoinštančný súd náležite nevysporiadal. Dokonca možno konštatovať, že neuviedol ani žiadny konkrétny relevantný právny dôvod a ani žiadny konkrétny relevantný skutkový dôvod, spochybňujúci správnosť napadnutého rozhodnutia.

9. V súvislosti s odvolacími argumentmi žalobcu odvolací súd konštatuje, že jednou z obligatórnych náležitostí žaloby (§ 132 ods. 1 CSP) je pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností. Žalobný petit musí byť presný, určitý, zrozumiteľný a musí mať skutkový súlad s opisom podstatných a rozhodujúcich skutkových tvrdení týkajúcich sa sporu. Žalobca žalobou vymedzuje rozhodujúce skutočnosti (relevantný skutkový dej); nie je však povinný uskutočniť právnu kvalifikáciu. Rozhodujúcimi skutočnosťami sa rozumejú údaje nutné k tomu, aby bolo jasné o čom a na akom podklade má súd rozhodnúť. Je povinnosťou žalobcu v žalobe uviesť skutočnosti, ktorými opíše skutok, na ktorého základe uplatňuje svoju žalobu, v rozsahu umožňujúcom jej jednoznačnú individualizáciu (uznesenie NS ČR z 21. 05. 1996 sp. zn. 2Cdon 245/1996).

10. Ohľadne odvolacej námietky týkajúcej sa uzavretia Dohody o plnení v splátkach zo dňa 21. 12. 2013, odvolací súd uvádza, že ide o novú skutočnosť použitú žalobcom v odvolacom konaní, ktorú žalobca objektívne mohol uplatniť v konaní pred prvoinštančným súdom, preto nespĺňa procesné podmienky uvedené v ustanovení § 366 CSP na to, aby mohol byť relevantným odvolacím dôvodom.

11. Pokiaľ okresný súd pri rozhodnutí vychádzal z premisy, že predmetnú zmluvu uzavretú medzi žalobcom a žalovanou treba klasifikovať ako zmluvu spotrebiteľskú a následne skúmal, či zmluva obsahuje obligatórne náležitosti, považuje odvolací súd za vecne správne.

12. Odvolací súd (zhodne s názorom okresného súdu) zistil, že v Zmluve o spotrebiteľskom úvere absentujú obligatórne náležitosti (§ 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ), t.j. dohoda o výške, počte, termíne reálnych splátok úveru, keďže úmyslom zmluvných strán bolo uzavretie Zmluvy o úvere tak, že úver bude splácaný v mesačných splátkach, okresný súd správne aplikoval zákonnú fikciu o tom, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

13. Keďže žalovaná zaplatila žalobcovi súhrnne sumu 882,60 Eur a na základe Zmluvy o úvere mala žalobcovi zaplatiť jedine sumu 800,- Eur, okresný súd vecne správne rozhodol, keď žalobu zamietol.

14. Vzhľadom na uvedené odvolaciemu súdu neostala iná možnosť ako rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť (§ 387 ods. 1, 2 CSP) vrátane závislého výroku o trovách prvoinštančného konania (II. výrok), pretože okresný súd náležite aplikoval zásadu úspechu v spore podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP.

15. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bola úspešná žalovaná, táto si však žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnila a ani jej žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, preto odvolací súd rozhodol, že jej ich náhradu nepriznáva.

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).